

Zpověď blázna

„Když honit Lásku chceš, jak stín se Tobě míhá. Ji hoň a Tobě uletí, však prcháš-li Tě stíhá...“

William Shakespeare

Realista. Nепrostupnost vytvořená léty posměšků. *To je ten šprt. Ten se samými jedničkami.* Jako malý plakával. Vzpíral se. Stěžoval si. Žaloval. Snažil se o změnu. Snažil se změnit svůj status, *Nežádoucí.* Časem se změnilo vše a nic. Čím byl starší, tím byl zatrpklejší. Naučil se rozeznávat lidi. Vyhodnocovat jejich chování a třídit je. Přestal mít chuť se mstít. Poznal, že síla spočívá v osobnosti, nikoli ve svalech. Ze své slabosti stvořil přednost. Uvědomil si, že je potřebný a nežádoucí zároveň.

„Porad' mi.“ „Jak byl ten domácí úkol?“ „Dáš mi to opsat?“ Odpověď *Ano* se změnila na *Ne*. Nikoli nepřístupné a neměnné *Ne*, nýbrž na *Za těchto okolností se jdi vycpat. Popros. Něco pro to udělej.* Nebyl hodný, jak si do této chvíle myslel. Byl naivní a oni toho využívali. *Dost!*

„Co se změní, když přestanu být naivní?“

„Nic.“

„Nebudou mě mít rádi?“

„Už teď nemají.“

Zvykl si. Stal se vypočítavým. Zásady, kterými se řídil, však nezahlodil. Jen přizpůsobil. Naučil se hýbat hranicemi. Stvořil kolem sebe neprostupné hradby. Několik perimetrů. Několik sekcí. Ani těch pár nejbližších přátel se nedostalo zcela pod povrch. Přestal mít potřebu se svěřovat. Sdílet city a pocity. Svě citlivé *já* uzavřel do temného vězení hluboko v útrokách posledního vnitřního okruhu, kam si sám odepřel přístup. Přestal projevovat slabost. Lásku. Cit. Lítost. Všechny lidské slabiny. Byl realista v pravém slova smyslu. Cynik.

Cílevědomí a takřka bezohlednost z něj dělala nebezpečného, ale napohled neškodného soupeře. Získal trpělivost. Získal nadhled. Získal jakousi moc. Avšak ztratil sebe. Uzavřel se ještě víc. Hradby mohutněly. Zámky a bezpečnostní prověrky přibývali. Brány se zavírali. Stal se legendou. Tvořili se kolem něj mýty, které naoko zavrhoval a tajně přizívoval.

Vyhovovalo být mu ten *Pan nedostupný. Pan tajemný. Ten nejchytřejší*. Nebyl *in*, ale ani *out* jako dřív. Byl důležitý a tajemný. Image měl, už jen přiživovat a vylepšovat.

Přátelé se stali jeho nejbližšími. V nitru miloval, ale nedokázal dát tento nový neznámý cit najevo. Byl zamčen. Spontánnost zela v nitru nejhlubší a nejzavřenější kobky. Trpěl, ale nehodlal ustoupit ani o píd'. Tvrdohlavý mezek. Působil dojmem nedostupnosti, jak mu kdysi dávno kdosi řekl. V nitru se bál. V nitru byl stále jen pubertální výrostek s pubertálními potřebami. Úspěšně jej však potlačoval.

Gymnázium. Logické vyústění. Šance začít znovu. Vybudovat lepší image. Bude se muset snažit hošánek.

Chyba lávky.

Opět je ten o krok napřed. Chytřejší. Lepší. A opět mu to vyhovuje. Už není šprt. Jeho znalosti jsou oceňovány, nikoli zatracovány a potichu využívány. Není oblíbený díky vzhledu. Vzurnosti proti pořádkům. Je tichý. Zamlklý. Uzavřený. Ale vždy poradí. Nevadí mu to. Je zvyklý. Není středem pozornosti, ale nestojí na okraji. Stojí v pozadí. Ve třídě se neřeší jeho vztahy. Žádné nemá. Soukromí nevystavuje. *Pan tajemný. Pan nedostupný.*

Ví, co se kde děje. Co se kde šustne. Ví, kdo s kým, proč a jak. Svěřují se mu. Věřící mu. Žádají rady.

Vyslechne. Poradí. Zapamatuje. Nasadí kamenný, znalý obličej a dál dělá, že o ničem neví. Je za to oceňován. Drží jazyk za zuby. Nevadí mu to. *Jsem to přeci já*. Hraje složitou hru. Blafuje. Neodkrývá karty. Tvoří si obrázky o každém. Ví, co je třeba a dokáže to ve vhodnou chvíli použít, aniž by kdokoli postřehl, že udělal, co neměl. Přizpůsobuje se, jako chameleon. Vždy se vykroučí silou slov. Vždy si nechává otevřená zadní vrátka. Záda si kryje zásadně sám. Diplomatičké chování, častují ho spolužáci, známí i neznámí. *Nevadí mu to. Je na to hrdý. Lichotí mu to. Opět udělal ze slabosti přednost. Je na sebe hrdý.*

Ač by se mohlo zdát, není bezcitný. Je vysoce morální. Přítel je prostě přítel. Kdyby měl sám trpět, nezradí. Vědí to. Slovo nedává často, ale drží jej, ať se děje cokoli. Za každou cenu. Vědí to. Ale ano, je vypočítaví. Zcela přesně ví, co si ke komu může dovolit. Proto jej každý zná trochu jinak. S každým vychází. Nepře se. Toleruje. Ustupuje jen na oko. *Diplomatičké chování...*

Osud mu stále chystá nové a nové překážky. S kamenným výrazem na tváři a s elegancí sobě vlastní je překračuje jakoby bez povšimnutí.

To je k vzteku. Pomyslel si osud.

Chce milovat, ale jeho racionální rozumné já vždy vítězí. Nebo že by strach. *Co když neuspějí? Nemám na to. Zkazím si pověst.*

Lásku si nelze vynutit ani vyloudit lichotkami, přichází sama, nehledaná, nečekaná, nežádaná.

Pearl Bucková

Osud se snaží, marně. Až jednou...

Náhoda je blbec a osud je vůl, pokud se tihle dva spojí, ani náš zatvrzelý cynik neodolá. Ani on nedokáže vzdorovat.

Přivedla je k sobě náhoda. Neznali se. Sotva od vidění. Sotva při pár příležitostech. Sotva chvílku.

Mají společné zájmy. Společné názory. Nakonec i společné představy. A přesto je každý jiný.

On realista stojící pevně nohama na zemi. Zvažující vždy pečlivě každý krok. Není si ochoten, dlouho si není ochoten, připustit, že ona je ta pravá. S ní chce být. Ji chce milovat. Ji chce mít u sebe. Ji chce držet v náručí a říkat ta dlouho potlačovaná, ta dlouho nevyslovená slova, *Miluji tě.*

Ona snílek. Optimistka se střelnými nápady. Spontánní a nevyzpytatelná. Nebezpečně krásná. Nechce myslet na budoucnost. Nechce se vázat. A přesto se také brání. *Miluje ho? Využívá ho?*

Má přítele?

Ano má...

Znám ho?

Ano znám...

Je to můj přítel?

Ano je...

Co budu dělat?

To, co vždy. City stranou.

Opět si nalhává...

Nedokáže odolat. *Boří se zdi. Píše si s ní čím dál tím víc. Bortí se perimetry. Musí ji vidět. Padly sekce.*

Bydlí daleko...

Přesto se viděli. Jednou, jako přátelé.

Bydlí daleko...

Přesto se viděli. Dvakrát, jako zamilovaní.

Bydlí daleko...

Přesto se viděli. Třikrát, jako milenci.

Sladká slůvka. Zamilované pohledy. První zamilované objetí. První polibky. *Pro něj premiéra, dokonce se k tomu přiznal.*

Co se to děje? Jedná bezhlavě. Pubertálně. Má ji plnou hlavu. Nemyslí na budoucnost. To není jeho styl. Nevadí mu to. Poprvé za dlouhou dobu se cítí milován, nikoli mateřsky, nikoli otcovsky... Ale jako člověk. Jako muž. *Lichotí mu to. Dělá mu to dobře. Je to mnohem lepší než být Pan tajemný. Pan nedostupný. Ale nehodlá se vzdát ani jedné role. Dokáže hrát přeci více rolí. Zvládne to. Už to dělal. Už to zkoušel.*

To nemůže dobře skončit. Ví to. A je mu to jedno. Změnil se. Od základu. Pouze vnitřně a s ní. Nedává na sobě nic znát. Nikdo nic nepoznal. Jen ona. Padá střežemhlav a s ní.

Schází se tajně. Pod záminkami. Ona nechce ranit společného přítele, a přesto chce být s cynikem. Nahlédla pod neprůhlednou slupku. Objevila to pubertální děcko, které dospělo

příliš, ale příliš brzy. Dovolil jí to. Záměrně, ač nevědomky. Na povrch z temné kobky, po zhroucení všech obraných prvků, proniklo citlivé a zranitelné já.

Mám ho. Pomyslel si osud. Mě se vzpírat nebude. Ukážu mu, že já jsem pánem.

„Prasklo to...“ přečetl si v textové zprávě.

Trochu ho to rozhodilo. Nijak závratně. Nepřipustil si to. Ne teď, když je vše perfektní. Nádherné. Krásné.

Chyběli však obrané prvky. Ty, jež považoval za přátele, se začali zajímat o jeho soukromí. Na to není zvyklí. Chrání si své soukromí. *Do toho nikomu nic není.* Nyní si to teprve uvědomil. Zpanikařil. Tolik nových pocitů. *Co teď?*

Ona neodpovídá na zprávy. Ona nereaguje na podmínky. Ona uhýbá od tématu.

Je paranoidní? Nalhává si pod tlakem okolností? Změnilo se něco?

Určitě.

Co se změnilo?

Všechno. A on přesto doufá, že nic. V nitru však ví, že už nic nebude jako dřív. Miluje ji. Nechce ji ztratit. Bezmezně ji miluje. Přestože je to pro něj nový, nevyzpytatelný pocit, přesně ví. Přesně ví a děsí ho to. Děsí sám sebe. Miluje ji, mohl by ji přemlouvat a ovlivňovat. Stále se v něm mísí, jeho morální já. Nezradit přítele a neztratit lásku. *Nemožné.* Chápe to. Každé její rozhodnutí bude respektovat i proti své vůli. Ví to. Chápe to. Štve ho to. Nic nezmůže. Zhroutil se mu svět. Už se nemůže spolehnout jen na sebe, jak byl zvyklí. Nezbývá než věřit.

Osud, ten proklatý blb. Ta jeho zákeřná léčka.

Já vůl, skočil mu na špek a...

...tečka